

نویسنده: نان لیبنسن «Nan Levinson».

منبع و تاریخ نشر: تام دسپیچ «2025-03-14».

برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

=====

یک معترض در مقابل تصویر ترامپ با لباس هیتلر در جریان تظاهراتی در میدان فولی که خواستار آزادی محمود خلیل، فعال دانشجویی فلسطینی و فارغ التحصیل اخیر کلمبیا است، ایستاده است (عکس Michael Nigro/Pacific Press/LightRocket از طریق Getty Images)

**چگونه در برابر ترامپ و ماسک مقاومت کنیم؟ و آنهم
غیرقابل حکومت داری و یا غیرقابل کنترل!**

***How to Resist Trump and Musk? Become
Ungovernable***

برای یک روز، یک هفته، یا به عنوان یک دوری اضطراری، می‌توانیم اقتصاد و اکثر عملکردهای دولتی را تعطیل کنیم و کشور را به بن بست برسانیم.

***For a day, a week, or as a rolling walkout, we could shut down the economy
and most governmental functions and bring the country to a standstill.***

هنوز دو ماه از روز افتتاحیه نگذشته است و این سفر کاملاً یک سفر بوده است. پینگ‌پنگ میان خرده‌کاری انتقام‌جویانه و تجاوز غیرقانونی در حالی که از هر چیزی که در اختیار دارد (و خیلی چیزهایی که نیست) استفاده می‌کند، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده، دستورات مشکوک را با سم‌پاشی در بالا ارائه کرده است. او در تحولی که در مسیر مبارزات انتخاباتی وعده داده بود، توسط ثروتمندترین مرد روی زمین، گروهی پر از لیس‌ها، و کابینه‌ای مملو از افرادی که به نظر می‌رسد به آگهی‌های شغلی پاسخ داده‌اند، تشویق شده است: «فقط افراد فاقد صلاحیت می‌توانند درخواست دهند». وقتی مشخص شد که نبردهای آینده چه خواهند بود، یکی از دوستان به من نوشت: "الان احساس می‌کنم که داریم همه چیز را تماشا می‌کنیم. این چیزی است که نمی‌تواند اینجا اتفاق بیفتد."

در مورد جنون فعالیت در واشنگتن چیز عجیب و هیجان‌انگیزی وجود داشت، فقط اگر اینقدر بی‌دقت، پست، ناصداقانه و مخرب نبود. برخی از فاحش‌ترین اقدامات واقعاً به طور موقت توسط دادگاه‌ها متوقف شده‌اند، اما هیچ تضمینی وجود ندارد که این روند ادامه پیدا کند - البته اگر دونالد ترامپ و خدمه حتی به تصمیمات دادگاه توجه کنند - به خصوص زمانی که پرونده‌ها به دادگاه عالی "او" بالقوه برسند. در همین حال، پاکسازی‌های ایدئولوژیک موزیانه شهروندان را تشویق می‌کند تا همسایگان و همکاران خود را مورد انتقاد قرار دهند، زیرا رهبران صنعت، رسانه‌ها و سایر نهادها برای راضی کردن رئیس‌جمهور قبل از اینکه رئیس‌جمهور درگیر انتقام‌جویی شود، عجله می‌کنند. (سرعتی که بسیاری از شرکت‌ها از دستور حذف برنامه‌های DEI پیروی کردند، نشان می‌دهد که تعهد آنها به این تلاش واقعاً چقدر سطحی بوده است.)

در ماه‌های بعد از انتخابات، عزاداری کردم، غم‌زده، به فکر جادوگری متوسل شدم. به خودم یادآوری کردم که در حالی که ترامپ (به سختی) رای مردم را به دست آورد، دموکراسی چیزی نیست که فقط هر چهار سال یکبار اتفاق بیفتد. سپس، پس از چند مین گفتگوی من که تشخیص دادم چگونه به این آشفتگی وارد شدیم، به اندازه کافی حالم را گرفته بود. خوب، به دوستانم (که مستحق بی‌تابی من نبودند) گفتم، حالا چه کنیم؟

Bust یا Bedlam

البته، من تنها کسی هستم که این سوال را می‌پرسم. صندوق ورودی من مملو از اعلان‌های خبرنامه‌ها، پادکست‌ها، ویدئوها و جلسات زوم است که مملو از فریادهای اعتراضی و به‌طور فزاینده‌ای، پاسخ‌های پیشنهادی مانند «بروز خاموشی‌های اقتصادی» است. در حالی که قوه مجریه در حال حاضر دزدسالاری است، جمهوری خواهان کنگره در حالت فراموشی در مورد تفکیک قوا در قانون اساسی هستند، اکثر دموکرات‌های کنگره بی‌سر و صدا (به استثنای سنا تور برنی سندرز (-Vt.) و چند نفر دیگر) منتظر انتخابات میان‌دوره‌ای هستند یا اینکه ترامپ در دادگاه به طور غیرقابل‌جبرانی به هم می‌ریزد. این وظیفه‌جامع مدنی است - این ما هستیم - تلاش برای بررسی خشم و بیداد

دونالد ترامپ، ایلان ماسک و بقیه خدمه، در حالی که دیدگاه متفاوتی برای کشور ارائه می دهد.

چنین پاسخ هایی بدون شک رویکردهای مختلفی را شامل می شود. اینها احتمالاً از فوری تا طولانی را شامل می شوند. از اقدامات کوچک و محلی برای تسهیل زندگی فردی - برای مثال، همراهی مهاجران در فرآیند قانونی زمانی که اقامت آنها در خطر است - تا فعالیت های سنتی تر مانند لابی کردن، درخواست، و حمایت از سازمان های آزادی مدنی، یا حتی جنبش سازی و اقدامات در مقیاس بزرگ با هدف به چالش کشیدن قدرت ترامپ و تغییر وضعیت سیاسی ما.

وقتی به خودم اجازه می دهم رویای بزرگ و جسورانه داشته باشم، ملتی از بارتلیس را تصور می کنم، شخصیت اصلی داستان هرمان ملویل که به تمام تکالیف کاری با این جمله غیر قابل نفوذ پاسخ می دهد: «ترجیح می دهم این کار را نکنم».

ما قبلاً اعمال اصولی فردی را به همراه اقدامات کوچک جمعی براندازی دیده ایم. هنگامی که فردی در نیروی هوایی پاکسازی تنوع، برابری، و گنجاندن را به معنای واقعی کلمه انجام داد و ویدیویی را در مورد هواپیمای سیاه تاسکگی در جنگ جهانی دوم از یک دوره آموزشی قطع کرد، یک سناتور آن را به عنوان "تطابق بدخواهانه" محکوم کرد. در دره سیلیکون، زمانی که کارگران متا محصولات بهداشتی خاصی را برای جایگزینی آنهایی که به دستور رئیسشان، مارک زاکربرگ، از حمام مردانه خارج شده بودند، آوردند، یک «شورش آرام» روی داد. یک سایت استخدام DOGE توسط برنامه های ساختگی از هیتلرهای واجد شرایط، موسولینی ها، فرانکو ها و یک Cruella De Vil محاصره شده بود. سپس آن کتابچه راهنمای سابوتاژ ساده ضد فاشیسم جنگ جهانی دوم بود که حداقل 230000 بار از زمانی که Media 404 آن را به صورت آنلاین در دسترس قرار داد، دانلود شده است. راه هایی برای تطبیق آثار پیشنهاد شده در آنجا عبارتند از: «در هر مناسبتی گریه و هق هق گریه کن، به ویژه وقتی با کارمندان دولتی مواجه می شویم» و مورد علاقه من، «احمقانه رفتار کن».

اشکال سنتی لابی گری ایمیل، تماس تلفنی، دادخواست، یا شرکت در جلسات شهرداری - نیز گزینه های مهمی هستند، اما در یکی از پیچیدگی های نمایندگی دموکراتیک، قانونگذاری که ما بیشتر به دنبال تأثیرگذاری بر آنها هستیم، اغلب کسانی هستند که کمترین دلیل یا تمایلی برای گوش دادن به ما دارند. نمایندگان من همگی دموکرات های پیشرو و صریح هستند، بنابراین تنها چیزی که می توانم بگویم این است که متشکرم یا حتی بیشتر تلاش کنم. در همین حال، موفق باشید به دفاتر قانونگذاری غرق شده ای که عموماً پیام ها را فقط از طرف رای دهندگان خود می پذیرند.

وسرانجام، راهپیمایی‌ها و اعتراض‌های نمایشی فتوژنیک هستند و باعث ایجاد همبستگی می‌شوند، اما از آنجایی که به ندرت بسیاری از چیزی را مختل می‌کنند، اغلب نادیده گرفتن آنها بسیار آسان است. علاوه بر این، در دنیای پر تنش دونالد ترامپ، سخت است که بدانید نه تنها اعتراض خود را به کجا هدایت کنید، بلکه حتی متوجه چه کسی آن شوید. در 5 فوریه و دوباره در روز سرد روسای جمهور، تظاهرات قابل توجهی علیه ترامپ، ماسک و سیاست‌های آنها در سراسر کشور برگزار شد. اگر متوجه نشدید، جای تعجب نیست زیرا آنها به سختی در مورد اخبار این روزها (و ظاهراً حتی در آگاهی دونالد ترامپ هم چنین چیزی را نداشتند).

ممکن است توجه شما را جلب کنم!

ازرا کلاین، ستون نویس نیویورک تایمز می‌نویسد: «توجه، نه پول، اکنون سوخت سیاست آمریکاست. کریس هیز مجری MSNBC، که جدیدترین کتابش در مورد توجه به عنوان یک کالای با ارزش و در خطر انقراض است، مهارت ترامپ در فرمان دادن به آن را "غریزه وحشی" نامیده است. او خاطر نشان کرد که اگرچه رئیس‌جمهور در جلب توجه عموم برتری دارد، اما در جلب توجه مردم آنقدرها هم عالی نیست. با این حال، به ترامپ به خاطر سرعت بی‌امان تهدیدهای ریاست‌جمهوری، دستورات، و ذهنیت او برای روشن نگه داشتن سیناپس‌های ما و در حالی که او در آن کار می‌کند، بر هر مخالفتی با شدت - و حماقت - مقاومت در برابر او یا دولتش غلبه می‌کند. ترامپ که همیشه با چانه پیشرو است، تاکتیک‌های مختلفی را به کار می‌گیرد، از جمله:

- بیان چیزی به عنوان واقعیت در حالی که اینطور نیست. او در نوامبر گذشته با کسب تنها 49.7 درصد آرا، موفق به کسب مقام می‌نشد. پاناما با پرداخت رایگان برای کشتی‌های آمریکایی در کانال خود موافقت نکرد. و اوکراین جنگ با روسیه را آغاز نکرد.

- تکرار و آراستن ایده‌های نیمه کاره - از جمله ضمیمه کردن کانال پاناما و گرینلند، تبدیل کانادا به پنجاه و یکمین ایالت و غزه به یک استراحتگاه گلف - تا زمانی که آنها به اصول اعتقادی یا حداقل امکاناتی تبدیل شوند که ارزش بررسی دارند. تا آن زمان، البته، او قبلاً بحث را به هم زده است.

- غرق کردن ما در پر حرفی، جنگ طلبی، و اعلامیه‌های تو خالی - یا به قول استیو بنن، "سیل در منطقه" - تا زمانی که پاسخگویی غیرممکن باشد. ترامپ در هفته اول ریاست جمهوری خود به قدری حرف می‌زد که حتی تنگ‌نگاران رسمی هم برای ادامه دادن به این موضوع تلاش می‌کردند.

- گیج کردن همه (احتمالاً خود او). دستورالعمل ذاتاً غیرقانونی را در نظر بگیرید که مبالغه‌های هنگفتی از بودجه فدرال را که قبلاً توسط کنگره تصاحب شده بود مسدود کرد. با این تفاوت که کاملاً مشخص نبود چه پولی مسدود می‌شود و به گفته دبیر مطبوعاتی کاخ سفید

در اولین نشست خبری خود، قانونی بود زیرا دفتر مدیریت و بودجه مربوطه گفته بود که چنین بوده است. او، و سپس آن بخشنامه دیگر آمد که دستور اول را لغو کرد.

با این تفاوت که مشخص شد فقط برای یادداشتی که بخشنامه دیگر را اعلام می کند، اعمال می شود، نه خود بخشنامه. به جز... نه، صبر کن! این عدم فسخ در مورد احکام اجرایی قبلی اعمال می شد. به جز... او، مهم نیست.

● ناله کردن در مورد «بی انصافی» نسبت به ایالات متحده و - بله، البته - او (او اغلب این دورا با هم ترکیب می کند) به عنوان پوششی برای قلدری مردم، سازمان ها و کشورها برای تسلیم.

● تا زمانی که تمرکز روی او یا، این روزها، روی ایستاده اش، *Elon the Enforcer* باقی بماند، در یک دروغ یا اشتباه گرفتار شده باشد یا به نظر ساده تر به نظر می رسد، به هیچ وجه اهمیتی نمی دهد.

در نهایت، آخرین مورد ممکن است بزرگترین تهدید ترامپ، اما همچنین بزرگترین نقطه ضعف او باشد، زیرا چیزی که او به آن لعنت می کند، تصویر اوست. نیازی به یک روانشناس صندلی راحتی نیست که تشخیص دهد چرا ترامپ خودش را تظاهر می کند و پف می کند یا یک استراتژیست ماهر برای اینکه بداند چقدر راحت می توان خونسردی خود را از دست داد (که ممکن است تنها باری باشد که کلمات «ترامپ» و «باحال» در یک جمله ظاهر می شوند). و پسر، آیا او نمی تواند شوخی کند یا بکند!

بنابراین، یک راه ساده که می توانیم در مقابل آن مقاومت کنیم این است که توجه کامل خود را از او سلب کنیم. البته، ما نمی توانیم او را به طور کامل نادیده بگیریم، زیرا ناآگاهی عمدی خود را شکست می دهد و ما نند نوجوانی که محدودیت های والدین را آزمایش می کند، او فقط به اوج خود ادامه می دهد تا ببیند چه چیزی می تواند از بین برود. اما لازم است که با هر جنون یا خشم از مسیر خارج نشویم. من تصمیم می گیرم تمرکز را روی دو یا سه زمینه ای که در باره شان چیزی می دانم متمرکز کنم، در حالی که روی هم طلاق هایم برای رسیدگی به مسائل دیگر حساب می کنم.

نه اینکه فکر کنم ترامپ به کاری که من می کنم اهمیت می دهد، اما اگر تعداد کافی از ما کمتر روی آنچه می گوید تمرکز کنیم و بیشتر روی اقدامات او که پیامدهای سیاسی قابل تشخیصی دارد تمرکز کنیم، ممکن است در واقع بتوانیم همه پایه ها را پوشش دهیم و انرژی و توجه کافی برای عقب راندن سریع تر و مؤثرتر داشته باشیم.

اختلال را مختل کنید

در مورد برد طولانی تر، من از اینکه گفته می شود مقاومت بیهوده است، خسته شده ام، نه اینکه به یک استراتژی بد اشاره کنیم. حزب دموکرات ممکن است دچار آشفتگی باشد و احتمالاً اعتراضات در دوره اول ترامپ تأثیرگذارتر بوده است، اما همین حالا کافی است!

زمان آن فرا رسیده است که بر اکثریت رای دهندگانی که به ترامپ رای ندادند و هنوز فکر می کنند دموکراسی ارزش تلاش برای رسیدن به آن را دارد، تمرکز کنیم.

این من را به جین شارب، نظریه پرداز ناشناس اما تأثیرگذار مقام و مت بی خشونت می رساند، که ایده های عمل گرایانه اش درباره اعتراض مسالمت آمیز توسط جنبش های آزادی بخش مردمی در سراسر جهان در این قرن مورد استفاده قرار گرفت. او استدلال می کرد که قدرت دولت ها به همکاری و اطاعت از آن هایی که حکومت می کنند بستگی دارد، به این معنی که حکومت شونندگان می توانند با پس گرفتن رضایت، قدرت حاکمان را تضعیف کنند. او نوشت: «وقتی مردم از همکاری آنها امتناع می ورزند، از کمک خودداری می کنند و در نافرمانی و سرپیچی خودپافشاری میکنند، آنها از کمک و همکاری اولیه انسانی که هر حکومت یا نظام سلسله مراتبی نیاز دارد، از طرف مقابل خود محروم می شوند.» در حالی که پیشنهادات او برای به چالش کشیدن قدرت شامل مقاومت فردی بود، او از یک شورش غیرخشونت آمیز به اندازه کافی بزرگ و پایدار حمایت می کرد تا کشوری را غیرقابل اداره کند و بنابراین فرمانداران را وادار کرد که واقعاً به حاکمان توجه کنند.

چقدر بزرگ؟ اریکا چنووت، دانشمند علوم سیاسی، پیشنهاد کرده است که حدود 3.5 درصد از جمعیت یک کشور که فعالانه در اعتراضات غیرخشونت آمیز شرکت می کنند، می توانند تغییرات سیاسی قابل توجهی ایجاد کنند. اگر این درست باشد، یک مقاومت موثر نیاز به حضور حدود 12 میلیون آمریکایی به خیابان ها دارد. و بله، این خیلی است، اما به خاطر داشته باشید که راهپیمایی اعتراضی زنان در اوایل دوره اول ترامپ بیش از 5 میلیون آمریکایی را در یک روز جمع کرد، که بسیاری از آنها برای اولین بار بخشی از یک اعتراض سیاسی بودند.

تصور تغییر گامی حیاتی برای دستیابی به تغییر است.

وقتی به خودم اجازه می دهم رویای بزرگ و جسورانه داشته باشم، ملتی از بارتلئیس را تصور می کنم، شخصیت اصلی داستان هرمان ملویل که به تمام تکالیف کاری با این جمله غیرقابل نفوذ پاسخ می دهد: «ترجیح می دهم این کار را نکنم». پس ما با رتلی ها با برپایی یک اعتصاب بزرگ ملی همکاری خود را متوقف خواهیم کرد. برای یک روز، یک هفته، یا به عنوان یک دوری اضطراری، می توانیم اقتصاد و اکثر عملکردهای دولتی را تعطیل کنیم و کشور را به بن بست برسانیم. اما برخلاف اختلال سیستمی که اکنون در واشنگتن وجود دارد، این تغییر به خواست میلیون ها آمریکایی خواهد بود که با یکدیگر همکاری می کنند.

ایالات متحده از سال 1946، زمانی که کارگران چندین اتحادیه اوکلند، کالیفرنیا را به مدت 54 ساعت تعطیل کردند، شاهد یک اعتصاب عمومی بزرگ نبوده است، اما اخیراً نسخه های کوچکی وجود دارد، به ویژه، یک روز بدون مهاجر در فوریه امسال، زمانی که

مشاغل در سراسر ایالات متحده در همبستگی با حدود 8.1 میلیون کارگر مهاجر غیرقانونی در این کشور بسته شدند.

بنا بر گزارش‌ها، اقدامات اخیر وزارت کارآمدی دولت، کارگران بیشتری را به اتحادیه‌ها سوق می‌دهد و خیلی قبل از انتخابات گذشته، کارگران متحد خود روزه سایر اتحادیه‌ها دعوت کرد تا تاریخ انقضای قرارداد خود را برای آماده‌سازی برای یک اعتصاب عمومی بزرگ که برای روز اول ماه مه سال 2028 برنامه ریزی شده است، هماهنگ کنند. اما سال 2028 فاصله زیادی دارد و در این میان خسارت‌های زیادی وارد خواهد شد. آنچه من متصور هستم فراتر از نیروی کار سازمان‌یافته است و شامل هر کسی می‌شود که به اقتصاد و جامعه مدنی کمک می‌کند، خواه کارمند، مدیر، مالک، کارمند دولتی، کارمندان آزاد، پیمانکاران مستقل، بازنشستگان، دانش‌آموزان، خانه‌داران، داوطلبان یا هر کس دیگری که از دست داده‌ام.

پای در آسمان؟ احتمالاً. من به راحتی می‌توانم 20 چیز را تصور کنم که ممکن است اشتباه باشد. برای شروع، حتی مردمی ترین اقدامات نیاز به هماهنگی و ابزار ارتباطی فراتر از ظرفیت TikTok دارند، در حالی که عنصر مورد نیاز غافلگیری را حفظ می‌کنند. و برخی از کارها را نمی‌توان با خیال راحت انجام داد، حتی برای یک روز. بدتر از آن، کسانی که در قدرت هستند تمایل دارند به چالش‌های پایین به شدت پاسخ دهند، بنابراین بدون خطر نیست. اما در اعداد تا حدی امنیت وجود دارد و شارپ معتقد بود که معترضان می‌توانند با ادامه مبارزه غیرخشونت‌آمیز، انتقام‌جویی را به نفع خود برگردانند - او آن را "جیو جیتسو سیاسی" نامید - و تنها باعث افزایش همدردی و حمایت از آرمان خود شد.

البته، در دوران دونالد ترامپ، سازماندهی میلیون‌ها نفر در سراسر کشور می‌تواند در مقایسه با توافق آنها بر سر مجموعه‌ای از خواسته‌ها یا حتی یک هدف محوری، کار دشواری باشد. اما نظرسنجی‌های اخیر نشان می‌دهد که در دوره ماه عسل ترامپ، میزان محبوبیت او 15 امتیاز کمتر از میانگین تاریخی روسای جمهور از سال 1953 است، زمانی که گالوپ شروع به پیگیری کرد. به طور کلی، نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد که اکثریت آمریکایی‌ها با بسیاری از اتفاقاتی که اکنون در واشنگتن روی می‌دهد خوب نیستند و نشانه‌هایی وجود دارد که نشان می‌دهد برخی از کسانی که به ترامپ رای داده‌اند در حال حاضر احساس می‌کنند که به طور مستقیم از سوی او، پس از ماسک، که در عصبانی کردن مردم برتری دارد، خیانت شده‌اند.

بیست سال پیش، یک جوان جانباز که در عراق جنگیده بود و سپس در آنجا به جنگ روی آورده بود، برایم توضیح داد که چرا در جنبش ضد جنگ آن زمان شرکت کرده است. همانطور که او گفت: "یکی [من را] می‌بیند و می‌گوید، من با آن مرد موافقم، من فقط جرات انجام این کار را به تنهایی نداشتم. پس حالا او می‌آید و کنار من می‌ایستد. من تنها نیستم، او تنها نیست و افراد بیشتری می‌آیند. فقط یک نفر طول می‌کشد تا یک جنبش را شروع کند."

به آن اضافه کنم که تصور تغییر گامی حیاتی برای دستیابی به تغییر است. بدون آن، ما با دونالد ترامپ و ایلان ماسک در یک هدیه غیرقابل دفاع گیر کرده ایم.

داد و بیداد خلاف قانون اساسی

ترامپ و ماسک در یک تجاوز غیرقانونی هستند و تقریباً هر گوشه ای از دولت فدرال را هدف گرفته اند. این دو میلیارد دلار دست راستی پرستاران، دانشمندان، معلمان، مهدکودک ها، قضات، کهنه سربازان، کنترلرهای ترافیک هوایی و بازرسان ایمنی هسته ای را هدف قرار می دهند. هیچ کس در امان نیست. برنامه کوپن غذا، تامین اجتماعی، مدیکر و مدیکید در رتبه های بعدی قرار دارند.

این یک فاجعه بی سابقه و یک آتش سوزی با پنج زنگ هشدار است، اما حساس بررسی وجود خواهد داشت. مردم به این رای ندارند. مردم آمریکا این منظره جهنمی دیستوپیایی را که در پس ادعاهای «کارآمدی» پنهان می شود، نمی خواهند. با این حال، در واقعیت، همه اینها هدیه ای به منافع شرکت ها و رویاهای آزادی خواهانه الیگارشی های راست افراطی مانند ماسک است.

روایه های مشترک با گزارش روز و شب در مورد این عیاشی فساد و طمع، و همچنین آنچه که مردم روزمره می توانند برای سازماندهی و مقابله با آن انجام دهند، نقش حیاتی ایفا می کند. ما به عنوان یک رسانه خبری غیرانتفاعی با قدرت مردمی، مسئولی را پوشش می دهیم که رسانه های شرکتی هرگز این کار را نخواهند کرد، اما تنها با حمایت خوانندگان خود می توانیم ادامه دهیم.

سطری چند در مورد نویسنده این مقاله:

نان لوینسون نان لوینسون، روزنامه نگار مستقر در بوستون، در مورد آزادی های مدنی، سیاست و فرهنگ گزارش می دهد. کتاب او، "جنگ یک بازی نیست: سربازان جدید ضد جنگ و جنبشی که آنها ساختند" (2014)، درباره G.I. اخیر است. جنبش ضد جنگ او نویسنده «بی شنوا: داستان های گفتار آزاد» (2006)، خبرنگار ایالات متحده برای فهرست سانسور بود، و روزنامه نگاری و داستان نویسی را در دانشگاه تافتس تدریس می کند.

..... با تقدیم احترامات «2025-04-01»